

فرسان شامی	روزنامه خراسان شامی، گروه سوم نشریات روزنامه‌های اقتصادی،فرهنگی،اجتماعی خراسان شامی دوشنبه ۲۷ آذر ۱۴۰۲ ۲ جمادی الثانی ۱۴۴۵، شماره ۴۰۳۰	<div> <div><div> </div><div></div></div> <div>صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری خراسان</div> <div>مدیرعامل و مدیرمسئول: رضا خوراکیان</div> <div>دفتر مرکزی: مشهد، بلوارشهید سادات(سازمان آب)</div> <div>پست: ۲۰۰۰۹۹۹ چاپ شهرچاپ خراسان</div> </div>	<div> <div><div> </div><div></div></div> <div>صدوق پستی: ۵۱۱-۹۱۷۳۵</div> <div>تلفن: ۰۵۱-۳۷۲۶۳۰۰۰</div> <div>تلفن اشراک: ۳۳۳۹۷۶۲</div> <div>دفتر مرکزی پخش: آگهی: ۳۳۳۹۷۶۴</div> </div>	<div> <div><div> </div><div></div></div> <div>آدرس: بخنود، خیابان امام خمینی(ره)، بین میدان فردوسی و مادر، جنب درمانگاه خاتم الانبیا(ع)</div> </div>
-------------------	--	--	---	--

فرهنگ و هنر

تازه های نشر

هنر اقناع

کتاب «هنر اقناع» نوشته «مجتبی تمدنی» به تازگی توسط شرکت چاپ و نشر بین الملل منتشر و روانه بازار نشر شده است. به گزارش مهر، کتاب «هنر اقناع» به مسیر حیات پرپرکت اهل‌بیت(ع) توجه کرده و با سبکی متفاوت به سیره فرهنگی و اجتماعی آنان پرداخته است. به‌طور کلی، قدرت سخت و قدرت نرم، دو موضوع اصلی و مهم در عرصه بین‌المللی است. اما مهم‌تر از قدرت سخت، برخورداری از قدرت نرم است. کتاب «هنر اقناع» به کاربست شیوه‌ها و فنون عملیات روانی و ضد عملیات روانی با هدف مدیریت افکار عمومی در سیره اهل‌بیت (ع) پرداخته است و به اهمیت هنر اقناع یا به فرموده مقام معظم رهبری با عنوان جهاد تبیین در جامعه امروزی می‌پردازد. به گفته نویسنده این کتاب، خواننده با مطالعه آن می‌تواند تقابل جبهه حق و باطل را به طور ملموس مشاهده می‌کند، همچنین این کتاب تئوری محض نیست و جنبه کاربردی عملیاتی دارد. این کتاب با ۲۴۰ صفحه، شمارگان هزار نسخه و قیمت ۱۲۰ هزار تومان عرضه شده است.

بازنشر «شب یلدا»

در آستانه با شب چله، کتاب «شب یلدا» به نویسندگی «احمدرضا احمدی» و تصویرگری «محمدعلی بنی‌اسدی» از تولیدات کانون پرورش فکری بازنشر شد. به گزارش اداره کل روابط عمومی و امور بین‌الملل کانون، «شب یلدا» داستان نوجوانی است که در این شب به خواب می‌رود و در خواب دنیاهای متفاوتی را تجربه می‌کند. او در این روایت‌ها با افراد مختلف زندگی‌اش رو به رو می‌شود و هر بار به کشف و مکاشفای دست می‌زند. در بخشی از این کتاب می‌خوانیم: «گل گندم، گل لادن، گل داوودی، گل میخک، گل بنفشه، گل اطلسی، گل لاله، گل شیپوری، گل نسترن، گل ارغوان، گل شقایق و... گل شده... با رنگ‌های جورواجور، با شکل‌های مختلف و عطری‌های گوناگون». «احمدی» در این کتاب برداشت آزادی از شب یلدا داشته‌است و در روایت مناسب گروه سنی را به مفهوم اصلی این شب یعنی پایان تاریکی رزه زده است. این کتاب در سال ۱۳۹۶ از سوی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان منتشر شد و اکنون به چاپ دوم رسیده‌است. کتاب شب یلدا» مناسب گروه سنی بالای ۱۲ سال (نونهال) است و با قیمت ۷۰هزار تومان به فروش می‌رسد.

برنامه سازی تلویزیونی

کتاب «برنامه سازی تلویزیونی» نوشته جیم آونز به تازگی با ترجمه «مهدی رحیمیان» توسط انتشارات سروش منتشر و روانه بازار نشر شده است. به گزارش مهر، این کتاب بیش از ۱۷ مرتبه تجدید چاپ شده و نسخه‌های اولیه آن را «جرالد میلرسون»، نویسنده نامدار کتب آموزشی، نگاشته است. اثر مورد اشاره، به دلیل ویژگی‌های آموزشی به زبان‌های مختلف از جمله چینی، ایتالیایی، روسی، اسپانیایی و فرانسه ترجمه شده است. «برنامه‌سازی تلویزیونی» شامل بخش‌های متنوع در زمینه آخرین فناوری‌ها، ابزار و تجهیزات برنامه‌سازی تلویزیونی و همچنین توصیف دقیق از فرایند تولید برنامه در استودیو و خارج از استودیو است که آن را در زمره اصلی‌ترین متون آموزشی در زمینه تولید برنامه‌های تلویزیونی قرار داده است. در بخشی از مقدمه این کتاب می‌خوانیم: در سال ۱۳۶۷ به آخرین نسخه اصلاح‌شده کتاب فن برنامه‌سازی تلویزیونی، نوشته جرالد میلرسون در انتشارات سروش ترجمه شد و به چاپ رسید، صنعت تلویزیون در جهان هنوز در دوران به اصطلاح آنالوگ به سر می‌برد. در آن زمان، گرچه تسیم تغییرات در ابزار و تجهیزات تولید برنامه و به تبع آن، دگرگونی در ساختار و بنیاد نظام برنامه‌سازی تلویزیونی شروع به وزیدن کرده بود و چشم‌انداز روشنی از آینده آن تحولات وجود نداشت، کتاب فن برنامه‌سازی تلویزیونی جرالد میلرسون در چهارچوب متون آموزشی در زمره بهترین متون کلاسی، چه به لحاظ فنون و روش‌ها و چه هنر برنامه‌سازی تلویزیونی، برای علاقه‌مندان به حرفه کارگردانی و تهیه‌کنندگی تلویزیون بود و البته در بسیاری زمینه‌ها هنوز هم قابل تأمل است، اما با گسترش و فراگیری فنون رایانه‌محور در صنعت تصویر، عصر تلویزیون آنالوگ رو به افول گذاشت و به‌تدریج پدیده دیجیتال، صنعت تلویزیون را در طیفی وسیع از ابزار تولید تا تجهیزات پخش برنامه متحول ساخت. در دهه‌های اخیر، صنعت برنامه‌سازی تلویزیونی دستخوش تحولات بسیار عمیقی شده است. کتاب برنامه‌سازی تلویزیونی جیم اوونز از نسخه اصلاح‌شده سال ۲۰۲۰ میلادی ترجمه شده است. این کتاب به گروه تولید برنامه تلویزیونی کمک می‌کند شرایط تولید را درک و چگونگی ارتباط با محیط تولید را تنظیم و ارزیابی کنند و همچنین به علاقه‌مندان تولید برنامه در صنعت تلویزیون کمک می‌کند تا به مهارت و تجرب لازم در فرایند برنامه‌سازی، از تصویربرداری و تهیه‌کنندگی تا تدوین و پخش برنامه دست یابند.

این کتاب با ۵۷۰ صفحه، شمارگان ۱۰۰ نسخه و قیمت ۲۷۲ هزار تومان عرضه شده است.

اگر کلاه‌مان را دو دستی نیچسبیم باد می‌برد! وی درباره موارد دیگری که بعد از پیام باید به آن در قصه‌گویی توجه کرد گفت: پیام در کنه قصه‌گویی است. با این عبارت در دوران کودکی‌مان حتی در دوران کودکی نسل امروز بسیار مواجه شدیم و می‌شویم که شما از این قصه یا داستان چه نتیجه‌ای گرفتید؟ وقتی پای نتیجه به میان می‌آید درواقع ما آن متن را می‌کنیم؛ زیرا تمام متن را با نتیجه عجين کردن دچار تک‌یاختگی و استبداد نظر می‌کنیم؛ ای بسا یک متن لایه‌هایی متعدد دارد. وی این کرد: شخصاً به عنوان یک کتابدار، مربی و قصه‌گو هرگز نمی‌گذارم گرگز واژه نتیجه، جان متن را بگزد. پیشنهاد کرده‌ام و اصرار دارم بر واژه «برداشت»؛ ممکن است هر ذهنی بردی متفاوت در زمین یک متن بکارد. ما در آغاز قصه هم تأکید بر این داریم که «یکی بودیکی نبود»، توجه کنید به خوانش من از گزاره آشنا و بیخ‌نمای آغاز قصه‌ها! این‌گونه از ترویج تک‌صدایی پرہیز می‌کنیم. قصه‌گو در ابتدا، داستانی یا قصه‌ای را مبتنی بر ابزار وجودی خود برای اجرای قصه، تحلیل و بررسی می‌کند و به‌تبع هر متنی ممکن است زیرلایه‌های متعددی داشته باشدو اگر مخاطب در هر گروه سنی، تنها و تنها یک پیام را با تأمل و رعایت آداب دادرش به قصه دریافت، فکر می‌کنم قصه‌گو توانسته عملکردی مقبول داشته باشد. به گزارش اداره کل روابط عمومی و بین الملل کانون، این مربی قصه‌گویی در پاسخ به این سؤال که در قصه‌گویی کودکان شنونده هستند و در کتابخوانی می‌توانند خودشان داستان و قصه را بخوانند. قصد مقایسه نداریم اما برایمان بگویید فواید قصه‌های شفاهی چیست؟ اظهار کرد: مقایسه در این امر هم صدا البته وجهی از اعتبار ندارد. این دو به بقای هم و میزان اقبال هم یاری می‌رسانند. قصه‌گویی فاصله میان مخاطب با کتاب را بر می‌دارد و او را تشویق می‌کند تا با خزد و لذت به سراغ کتاب برود. بسیار تجربه کرده‌ام با قصه‌گویی اعضا به مراجعه به متن اصلی قصه ترغیب شده‌اند طوری که نسخه‌های امانتی منبع قصه‌ام، بیشترین تعداد امانتی را در سامانه به خود اختصاص داده است. در قصه‌گویی، مخاطب اعم از نوباوه، نوجوان، نونهال، نونگاه، نوجوان و حتی بزرگسال با خیال و جادوی قصه همراه می‌شود، از این همراهی لذت می‌برد و همین التذاذ او را وای می‌دارد تا در پی دستیابی به نسخه مکتوب متن قصه‌گویی برآید زیرا مایل است این لذت را به صورتی مستقل، تکرار کند.

تولید تئاتر در کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان به تولید متون خلاق و نوو و در عین حال دارای پردازش اصولی از سوی داوران این رشته پرداخته و ۱۵ نمایشنامه برگزیده را که ازسوی مربیان کانون نوشته شده‌اند و مدون کرده است. این نمایشنامه‌ها از سوی هیئت انتخاب شامل «بدا... وفاداری»، «حسن دادشگر» و «آزاده انصاری» بررسی و از بین ۲۷۷ نمایشنامه شرکت کننده در این بخش انتخاب شدند. نمایشنامه‌های برگزیده هر دوره و انتشار و ارسال آن‌ها برای مراکز استان‌ها می‌تواند راهی برای دسترسی به متون برگزیده برای تولید اثری فاخر باشد و مربیان کانون می‌توانند از متن تا اجرای یک اثر نمایشی را به سرانجام برسانند. «هاکال» اثر «آمنه نعیمی»، «آخرین آرزو» اثر «علی بهزادی»، «ساعت‌ها» اثر «محمدجواد کشوری»، «ماهور» اثر «غزاله موصوسی»، «ضحاک» اگر دیوها زنده بمانند» اثر «زهرآ نوری»، «بویو» اثر بنده ایلپس» اثر «زهره اکبرآبادی»، «نامیرا» اثر «علی قسمتی»، «نقل زنان انتظار» اثر «محسن اکرمی»، «خدا نگهدار رعین قزی» اثر «صدیقه صادقی»، «شیرین باقرالموسوی» اثر «علی اکبر پوررسول»، «لالو» اثر «حمید حسین‌نژاد»، «برنده کاغذی» اثر «منصوره مسدی»، «لیلا سپهری»، «فاطمه جوکاری» و «فاطمه حسن‌نسب» و «بنج و پنج» اثر «بی‌با رهسپار»، «بویو» اثر «یاسر هاشم‌زاده»، «دگمه» اثر «هانیه غنمی» و «آش سنگ» اثر «کتابون آذری»، نمایشنامه‌هایی هستند که برای مربیان و اعضای کانون برای تولید نمایش ارسال شده است.

و تکرار برای وقوع بهتر در حین مبادرت به انجام آن است.

داور پایش بخش بین الملل جشنواره قصه‌گویی پیشنهادی برای علاقه‌مندان به یادگیری مهارت قصه‌گویی نیز داشت و گفت: پیشنهاد می‌کنم بهترین خودتان را پیدا و کمک کنید به خودتان تا خودتان باشید به‌ویژه در حین اجرا و روایت. این‌گونه تکراری و دست‌چندم دیگری نخواهید بود.

این مدرس قصه‌گویی درباره نوع قصه برای گروه‌های سنی مختلف و رابطه محتوا و فرم قصه با سن مخاطبان بیان کرد: تفکیک فرم و محتوا از هم در هیچ امری ممکن نیست؛ به‌سان خارج شدن خون از رگ است. وقتی خون از رگ بیرون می‌زند دیگر خون نیست، لخته است. اگر چه سخن خود بایستی آن قدر روشن باشد که خردسبند به‌ده و نیازی به ار جاع به تمثیل نداشته باشد ولی گاهی برای کوتاه کردن راه ناگزیر می‌شویم. قصه‌گویی هم راه را کوتاه می‌کند و این امکان را می‌آفریند تا با وجود ضیق زمان، عمیق‌ترین وجه را با مخاطب خود در میان بگذاریم. اگر چه شخصاً معتقدم نباید از سطح غافل شد؛ سطح هم جزئی از حیات ما را تشکیل می‌دهد.

وی افزود: آن چه گفتم در تأکید بر این نکته بود که فرم و محتوا با هم و در هم رشد می‌کنند، پیش می‌روند و فربه می‌شوند. شاید بهتر است چنین عنوان کنیم که رعایت گروه سنی در انتخاب قصه و شیوه اجرا، نقش به‌سزایی دارد. به چه دلیل عمل قصه‌گویی رخ می‌دهد؟ چیزی به جز شکل‌گیری ارتباط؟! ابزار شکل‌گیری این ارتباط، در تبیین صحیح و مهارت به کارگیری آن است.

«صادق‌زاده نصرآبادی» درباره این که قصه ذاتاً در خود پیام دارد و سرگرم‌کننده هم است. کمیت و کیفیت آن پیام برای کودکان امروز باید چه تفاوتی با قصه‌های گذشته داشته باشد؟ بیان کرد: برخی از پیام‌ها، تاریخ مصرف ندارند؛ امانت‌داری، احترام به حقوق دیگر، صرفه‌جویی و نیکوکاری، این پیام‌ها کالا نیستند که روششان تاریخ مصرف درج‌شده باشد که از تاریخ فلان تا تاریخ فلان راستگو باشید، بعد آن نمی‌توانید راستگویی را مصرف کنید زیرا در صورت استفاده مسموم می‌شوید و این چیزها، پیام‌ها گسترش پیدا کرده‌اند و جزیی‌تر شده‌اند. صد سال پیش، بشریت دغدغه‌ای به نام آسیب دیدن لایه اوزن را نداشت یا تهدیدهای هوش مصنوعی بند دلمان را پاره نمی‌کرد؛ صد سال پیش ما قاچاقچی به نام قاچاق درخت نداشتیم؛ بنابراین گروه‌های جدید، واژگان و اصطلاح‌های جدید در پی دارد و اساساً دغدغه برای شکل‌گیری پیام‌های جدید که هی فلانی مراقب باش خطر بیخ گوش ماست و

و تکرار برای وقوع بهتر در حین مبادرت به انجام آن است.

داور پایش بخش بین الملل جشنواره قصه‌گویی پیشنهادی برای علاقه‌مندان به یادگیری مهارت قصه‌گویی نیز داشت و گفت: پیشنهاد می‌کنم بهترین خودتان را پیدا و کمک کنید به خودتان تا خودتان باشید به‌ویژه در حین اجرا و روایت. این‌گونه تکراری و دست‌چندم دیگری نخواهید بود.

این مدرس قصه‌گویی درباره نوع قصه برای گروه‌های سنی مختلف و رابطه محتوا و فرم قصه با سن مخاطبان بیان کرد: تفکیک فرم و محتوا از هم در هیچ امری ممکن نیست؛ به‌سان خارج شدن خون از رگ است. وقتی خون از رگ بیرون می‌زند دیگر خون نیست، لخته است. اگر چه سخن خود بایستی آن قدر روشن باشد که خردسبند به‌ده و نیازی به ار جاع به تمثیل نداشته باشد ولی گاهی برای کوتاه کردن راه ناگزیر می‌شویم. قصه‌گویی هم راه را کوتاه می‌کند و این امکان را می‌آفریند تا با وجود ضیق زمان، عمیق‌ترین وجه را با مخاطب خود در میان بگذاریم. اگر چه شخصاً معتقدم نباید از سطح غافل شد؛ سطح هم جزئی از حیات ما را تشکیل می‌دهد.

وی افزود: آن چه گفتم در تأکید بر این نکته بود که فرم و محتوا با هم و در هم رشد می‌کنند، پیش می‌روند و فربه می‌شوند. شاید بهتر است چنین عنوان کنیم که رعایت گروه سنی در انتخاب قصه و شیوه اجرا، نقش به‌سزایی دارد. به چه دلیل عمل قصه‌گویی رخ می‌دهد؟ چیزی به جز شکل‌گیری ارتباط؟! ابزار شکل‌گیری این ارتباط، در تبیین صحیح و مهارت به کارگیری آن است.

«صادق‌زاده نصرآبادی» درباره این که قصه ذاتاً در خود پیام دارد و سرگرم‌کننده هم است. کمیت و کیفیت آن پیام برای کودکان امروز باید چه تفاوتی با قصه‌های گذشته داشته باشد؟ بیان کرد: برخی از پیام‌ها، تاریخ مصرف ندارند؛ امانت‌داری، احترام به حقوق دیگر، صرفه‌جویی و نیکوکاری، این پیام‌ها کالا نیستند که روششان تاریخ مصرف درج‌شده باشد که از تاریخ فلان تا تاریخ فلان راستگو باشید، بعد آن نمی‌توانید راستگویی را مصرف کنید زیرا در صورت استفاده مسموم می‌شوید و این چیزها، پیام‌ها گسترش پیدا کرده‌اند و جزیی‌تر شده‌اند. صد سال پیش، بشریت دغدغه‌ای به نام آسیب دیدن لایه اوزن را نداشت یا تهدیدهای هوش مصنوعی بند دلمان را پاره نمی‌کرد؛ صد سال پیش ما قاچاقچی به نام قاچاق درخت نداشتیم؛ بنابراین گروه‌های جدید، واژگان و اصطلاح‌های جدید در پی دارد و اساساً دغدغه برای شکل‌گیری پیام‌های جدید که هی فلانی مراقب باش خطر بیخ گوش ماست و

و تکرار برای وقوع بهتر در حین مبادرت به انجام آن است.

داور پایش بخش بین الملل جشنواره قصه‌گویی پیشنهادی برای علاقه‌مندان به یادگیری مهارت قصه‌گویی نیز داشت و گفت: پیشنهاد می‌کنم بهترین خودتان را پیدا و کمک کنید به خودتان تا خودتان باشید به‌ویژه در حین اجرا و روایت. این‌گونه تکراری و دست‌چندم دیگری نخواهید بود.

این مدرس قصه‌گویی درباره نوع قصه برای گروه‌های سنی مختلف و رابطه محتوا و فرم قصه با سن مخاطبان بیان کرد: تفکیک فرم و محتوا از هم در هیچ امری ممکن نیست؛ به‌سان خارج شدن خون از رگ است. وقتی خون از رگ بیرون می‌زند دیگر خون نیست، لخته است. اگر چه سخن خود بایستی آن قدر روشن باشد که خردسبند به‌ده و نیازی به ار جاع به تمثیل نداشته باشد ولی گاهی برای کوتاه کردن راه ناگزیر می‌شویم. قصه‌گویی هم راه را کوتاه می‌کند و این امکان را می‌آفریند تا با وجود ضیق زمان، عمیق‌ترین وجه را با مخاطب خود در میان بگذاریم. اگر چه شخصاً معتقدم نباید از سطح غافل شد؛ سطح هم جزئی از حیات ما را تشکیل می‌دهد.

وی افزود: آن چه گفتم در تأکید بر این نکته بود که فرم و محتوا با هم و در هم رشد می‌کنند، پیش می‌روند و فربه می‌شوند. شاید بهتر است چنین عنوان کنیم که رعایت گروه سنی در انتخاب قصه و شیوه اجرا، نقش به‌سزایی دارد. به چه دلیل عمل قصه‌گویی رخ می‌دهد؟ چیزی به جز شکل‌گیری ارتباط؟! ابزار شکل‌گیری این ارتباط، در تبیین صحیح و مهارت به کارگیری آن است.

«صادق‌زاده نصرآبادی» درباره این که قصه ذاتاً در خود پیام دارد و سرگرم‌کننده هم است. کمیت و کیفیت آن پیام برای کودکان امروز باید چه تفاوتی با قصه‌های گذشته داشته باشد؟ بیان کرد: برخی از پیام‌ها، تاریخ مصرف ندارند؛ امانت‌داری، احترام به حقوق دیگر، صرفه‌جویی و نیکوکاری، این پیام‌ها کالا نیستند که روششان تاریخ مصرف درج‌شده باشد که از تاریخ فلان تا تاریخ فلان راستگو باشید، بعد آن نمی‌توانید راستگویی را مصرف کنید زیرا در صورت استفاده مسموم می‌شوید و این چیزها، پیام‌ها گسترش پیدا کرده‌اند و جزیی‌تر شده‌اند. صد سال پیش، بشریت دغدغه‌ای به نام آسیب دیدن لایه اوزن را نداشت یا تهدیدهای هوش مصنوعی بند دلمان را پاره نمی‌کرد؛ صد سال پیش ما قاچاقچی به نام قاچاق درخت نداشتیم؛ بنابراین گروه‌های جدید، واژگان و اصطلاح‌های جدید در پی دارد و اساساً دغدغه برای شکل‌گیری پیام‌های جدید که هی فلانی مراقب باش خطر بیخ گوش ماست و

و تکرار برای وقوع بهتر در حین مبادرت به انجام آن است.

داور پایش بخش بین الملل جشنواره قصه‌گویی پیشنهادی برای علاقه‌مندان به یادگیری مهارت قصه‌گویی نیز داشت و گفت: پیشنهاد می‌کنم بهترین خودتان را پیدا و کمک کنید به خودتان تا خودتان باشید به‌ویژه در حین اجرا و روایت. این‌گونه تکراری و دست‌چندم دیگری نخواهید بود.

این مدرس قصه‌گویی درباره نوع قصه برای گروه‌های سنی مختلف و رابطه محتوا و فرم قصه با سن مخاطبان بیان کرد: تفکیک فرم و محتوا از هم در هیچ امری ممکن نیست؛ به‌سان خارج شدن خون از رگ است. وقتی خون از رگ بیرون می‌زند دیگر خون نیست، لخته است. اگر چه سخن خود بایستی آن قدر روشن باشد که خردسبند به‌ده و نیازی به ار جاع به تمثیل نداشته باشد ولی گاهی برای کوتاه کردن راه ناگزیر می‌شویم. قصه‌گویی هم راه را کوتاه می‌کند و این امکان را می‌آفریند تا با وجود ضیق زمان، عمیق‌ترین وجه را با مخاطب خود در میان بگذاریم. اگر چه شخصاً معتقدم نباید از سطح غافل شد؛ سطح هم جزئی از حیات ما را تشکیل می‌دهد.

وی افزود: آن چه گفتم در تأکید بر این نکته بود که فرم و محتوا با هم و در هم رشد می‌کنند، پیش می‌روند و فربه می‌شوند. شاید بهتر است چنین عنوان کنیم که رعایت گروه سنی در انتخاب قصه و شیوه اجرا، نقش به‌سزایی دارد. به چه دلیل عمل قصه‌گویی رخ می‌دهد؟ چیزی به جز شکل‌گیری ارتباط؟! ابزار شکل‌گیری این ارتباط، در تبیین صحیح و مهارت به کارگیری آن است.

«صادق‌زاده نصرآبادی» درباره این که قصه ذاتاً در خود پیام دارد و سرگرم‌کننده هم است. کمیت و کیفیت آن پیام برای کودکان امروز باید چه تفاوتی با قصه‌های گذشته داشته باشد؟ بیان کرد: برخی از پیام‌ها، تاریخ مصرف ندارند؛ امانت‌داری، احترام به حقوق دیگر، صرفه‌جویی و نیکوکاری، این پیام‌ها کالا نیستند که روششان تاریخ مصرف درج‌شده باشد که از تاریخ فلان تا تاریخ فلان راستگو باشید، بعد آن نمی‌توانید راستگویی را مصرف کنید زیرا در صورت استفاده مسموم می‌شوید و این چیزها، پیام‌ها گسترش پیدا کرده‌اند و جزیی‌تر شده‌اند. صد سال پیش، بشریت دغدغه‌ای به نام آسیب دیدن لایه اوزن را نداشت یا تهدیدهای هوش مصنوعی بند دلمان را پاره نمی‌کرد؛ صد سال پیش ما قاچاقچی به نام قاچاق درخت نداشتیم؛ بنابراین گروه‌های جدید، واژگان و اصطلاح‌های جدید در پی دارد و اساساً دغدغه برای شکل‌گیری پیام‌های جدید که هی فلانی مراقب باش خطر بیخ گوش ماست و

و تکرار برای وقوع بهتر در حین مبادرت به انجام آن است.

داور پایش بخش بین الملل جشنواره قصه‌گویی پیشنهادی برای علاقه‌مندان به یادگیری مهارت قصه‌گویی نیز داشت و گفت: پیشنهاد می‌کنم بهترین خودتان را پیدا و کمک کنید به خودتان تا خودتان باشید به‌ویژه در حین اجرا و روایت. این‌گونه تکراری و دست‌چندم دیگری نخواهید بود.

این مدرس قصه‌گویی درباره نوع قصه برای گروه‌های سنی مختلف و رابطه محتوا و فرم قصه با سن مخاطبان بیان کرد: تفکیک فرم و محتوا از هم در هیچ امری ممکن نیست؛ به‌سان خارج شدن خون از رگ است. وقتی خون از رگ بیرون می‌زند دیگر خون نیست، لخته است. اگر چه سخن خود بایستی آن قدر روشن باشد که خردسبند به‌ده و نیازی به ار جاع به تمثیل نداشته باشد ولی گاهی برای کوتاه کردن راه ناگزیر می‌شویم. قصه‌گویی هم راه را کوتاه می‌کند و این امکان را می‌آفریند تا با وجود ضیق زمان، عمیق‌ترین وجه را با مخاطب خود در میان بگذاریم. اگر چه شخصاً معتقدم نباید از سطح غافل شد؛ سطح هم جزئی از حیات ما را تشکیل می‌دهد.

وی افزود: آن چه گفتم در تأکید بر این نکته بود که فرم و محتوا با هم و در هم رشد می‌کنند، پیش می‌روند و فربه می‌شوند. شاید بهتر است چنین عنوان کنیم که رعایت گروه سنی در انتخاب قصه و شیوه اجرا، نقش به‌سزایی دارد. به چه دلیل عمل قصه‌گویی رخ می‌دهد؟ چیزی به جز شکل‌گیری ارتباط؟! ابزار شکل‌گیری این ارتباط، در تبیین صحیح و مهارت به کارگیری آن است.

«صادق‌زاده نصرآبادی» درباره این که قصه ذاتاً در خود پیام دارد و سرگرم‌کننده هم است. کمیت و کیفیت آن پیام برای کودکان امروز باید چه تفاوتی با قصه‌های گذشته داشته باشد؟ بیان کرد: برخی از پیام‌ها، تاریخ مصرف ندارند؛ امانت‌داری، احترام به حقوق دیگر، صرفه‌جویی و نیکوکاری، این پیام‌ها کالا نیستند که روششان تاریخ مصرف درج‌شده باشد که از تاریخ فلان تا تاریخ فلان راستگو باشید، بعد آن نمی‌توانید راستگویی را مصرف کنید زیرا در صورت استفاده مسموم می‌شوید و این چیزها، پیام‌ها گسترش پیدا کرده‌اند و جزیی‌تر شده‌اند. صد سال پیش، بشریت دغدغه‌ای به نام آسیب دیدن لایه اوزن را نداشت یا تهدیدهای هوش مصنوعی بند دلمان را پاره نمی‌کرد؛ صد سال پیش ما قاچاقچی به نام قاچاق درخت نداشتیم؛ بنابراین گروه‌های جدید، واژگان و اصطلاح‌های جدید در پی دارد و اساساً دغدغه برای شکل‌گیری پیام‌های جدید که هی فلانی مراقب باش خطر بیخ گوش ماست و

و تکرار برای وقوع بهتر در حین مبادرت به انجام آن است.

داور پایش بخش بین الملل جشنواره قصه‌گویی پیشنهادی برای علاقه‌مندان به یادگیری مهارت قصه‌گویی نیز داشت و گفت: پیشنهاد می‌کنم بهترین خودتان را پیدا و کمک کنید به خودتان تا خودتان باشید به‌ویژه در حین اجرا و روایت. این‌گونه تکراری و دست‌چندم دیگری نخواهید بود.

این مدرس قصه‌گویی درباره نوع قصه برای گروه‌های سنی مختلف و رابطه محتوا و فرم قصه با سن مخاطبان بیان کرد: تفکیک فرم و محتوا از هم در هیچ امری ممکن نیست؛ به‌سان خارج شدن خون از رگ است. وقتی خون از رگ بیرون می‌زند دیگر خون نیست، لخته است. اگر چه سخن خود بایستی آن قدر روشن باشد که خردسبند به‌ده و نیازی به ار جاع به تمثیل نداشته باشد ولی گاهی برای کوتاه کردن راه ناگزیر می‌شویم. قصه‌گویی هم راه را کوتاه می‌کند و این امکان را می‌آفریند تا با وجود ضیق زمان، عمیق‌ترین وجه را با مخاطب خود در میان بگذاریم. اگر چه شخصاً معتقدم نباید از سطح غافل شد؛ سطح هم جزئی از حیات ما را تشکیل می‌دهد.

وی افزود: آن چه گفتم در تأکید بر این نکته بود که فرم و محتوا با هم و در هم رشد می‌کنند، پیش می‌روند و فربه می‌شوند. شاید بهتر است چنین عنوان کنیم که رعایت گروه سنی در انتخاب قصه و شیوه اجرا، نقش به‌سزایی دارد. به چه دلیل عمل قصه‌گویی رخ می‌دهد؟ چیزی به جز شکل‌گیری ارتباط؟! ابزار شکل‌گیری این ارتباط، در تبیین صحیح و مهارت به کارگیری آن است.

«صادق‌زاده نصرآبادی» درباره این که قصه ذاتاً در خود پیام دارد و سرگرم‌کننده هم است. کمیت و کیفیت آن پیام برای کودکان امروز باید چه تفاوتی با قصه‌های گذشته داشته باشد؟ بیان کرد: برخی از پیام‌ها، تاریخ مصرف ندارند؛ امانت‌داری، احترام به حقوق دیگر، صرفه‌جویی و نیکوکاری، این پیام‌ها کالا نیستند که روششان تاریخ مصرف درج‌شده باشد که از تاریخ فلان تا تاریخ فلان راستگو باشید، بعد آن نمی‌توانید راستگویی را مصرف کنید زیرا در صورت استفاده مسموم می‌شوید و این چیزها، پیام‌ها گسترش پیدا کرده‌اند و جزیی‌تر شده‌اند. صد سال پیش، بشریت دغدغه‌ای به نام آسیب دیدن لایه اوزن را نداشت یا تهدیدهای هوش مصنوعی بند دلمان را پاره نمی‌کرد؛ صد سال پیش ما قاچاقچی به نام قاچاق درخت نداشتیم؛ بنابراین گروه‌های جدید، واژگان و اصطلاح‌های جدید در پی دارد و اساساً دغدغه برای شکل‌گیری پیام‌های جدید که هی فلانی مراقب باش خطر بیخ گوش ماست و

و تکرار برای وقوع بهتر در حین مبادرت به انجام آن است.

داور پایش بخش بین الملل جشنواره قصه‌گویی پیشنهادی برای علاقه‌مندان به یادگیری مهارت قصه‌گویی نیز داشت و گفت: پیشنهاد می‌کنم بهترین خودتان را پیدا و کمک کنید به خودتان تا خودتان باشید به‌ویژه در حین اجرا و روایت. این‌گونه تکراری و دست‌چندم دیگری نخواهید بود.

این مدرس قصه‌گویی درباره نوع قصه برای گروه‌های سنی مختلف و رابطه محتوا و فرم قصه با سن مخاطبان بیان کرد: تفکیک فرم و محتوا از هم در هیچ امری ممکن نیست؛ به‌سان خارج شدن خون از رگ است. وقتی خون از رگ بیرون می‌زند دیگر خون نیست، لخته است. اگر چه سخن خود بایستی آن قدر روشن باشد که خردسبند به‌ده و نیازی به ار جاع به تمثیل نداشته باشد ولی گاهی برای کوتاه کردن راه ناگزیر می‌شویم. قصه‌گویی هم راه را کوتاه می‌کند و این امکان را می‌آفریند تا با وجود ضیق زمان، عمیق‌ترین وجه را با مخاطب خود در میان بگذاریم. اگر چه شخصاً معتقدم نباید از سطح غافل شد؛ سطح هم جزئی از حیات ما را تشکیل می‌دهد.

وی افزود: آن چه گفتم در تأکید بر این نکته بود که فرم و محتوا با هم و در هم رشد می‌کنند، پیش می‌روند و فربه می‌شوند. شاید بهتر است چنین عنوان کنیم که رعایت گروه سنی در انتخاب قصه و شیوه اجرا، نقش به‌سزایی دارد. به چه دلیل عمل قصه‌گویی رخ می‌دهد؟ چیزی به جز شکل‌گیری ارتباط؟! ابزار شکل‌گیری این ارتباط، در تبیین صحیح و مهارت به کارگیری آن است.

«صادق‌زاده نصرآبادی» درباره این که قصه ذاتاً در خود پیام دارد و سرگرم‌کننده هم است. کمیت و کیفیت آن پیام برای کودکان امروز باید چه تفاوتی با قصه‌های گذشته داشته باشد؟ بیان کرد: برخی از پیام‌ها، تاریخ مصرف ندارند؛ امانت‌داری، احترام به حقوق دیگر، صرفه‌جویی و نیکوکاری، این پیام‌ها کالا نیستند که روششان تاریخ مصرف درج‌شده باشد که از تاریخ فلان تا تاریخ فلان راستگو باشید، بعد آن نمی‌توانید راستگویی را مصرف کنید زیرا در صورت استفاده مسموم می‌شوید و این چیزها، پیام‌ها گسترش پیدا کرده‌اند و جزیی‌تر شده‌اند. صد سال پیش، بشریت دغدغه‌ای به نام آسیب دیدن لایه اوزن را نداشت یا تهدیدهای هوش مصنوعی بند دلمان را پاره نمی‌کرد؛ صد سال پیش ما قاچاقچی به نام قاچاق درخت نداشتیم؛ بنابراین گروه‌های جدید، واژگان و اصطلاح‌های جدید در پی دارد و اساساً دغدغه برای شکل‌گیری پیام‌های جدید که هی فلانی مراقب باش خطر بیخ گوش ماست و

و تکرار برای وقوع بهتر در حین مبادرت به انجام آن است.

داور پایش بخش بین الملل جشنواره قصه‌گویی پیشنهادی برای علاقه‌مندان به یادگیری مهارت قصه‌گویی نیز داشت و گفت: پیشنهاد می‌کنم بهترین خودتان را پیدا و کمک کنید به خودتان تا خودتان باشید به‌ویژه در حین اجرا و روایت. این‌گونه تکراری و دست‌چندم دیگری نخواهید بود.

این مدرس قصه‌گویی درباره نوع قصه برای گروه‌های سنی مختلف و رابطه محتوا و فرم قصه با سن مخاطبان بیان کرد: تفکیک فرم و محتوا از هم در هیچ امری ممکن نیست؛ به‌سان خارج شدن خون از رگ است. وقتی خون از رگ بیرون می‌زند دیگر خون نیست، لخته است. اگر چه سخن خود بایستی آن قدر روشن باشد که خردسبند به‌ده و نیازی به ار جاع به تمثیل نداشته باشد ولی گاهی برای کوتاه کردن راه ناگزیر می‌شویم. قصه‌گویی هم راه را کوتاه می‌کند و این امکان را می‌آفریند تا با وجود ضیق زمان، عمیق‌ترین وجه را با مخاطب خود در میان بگذاریم. اگر چه شخصاً معتقدم نباید از سطح غافل شد؛ سطح هم جزئی از حیات ما را تشکیل می‌دهد.

وی افزود: آن چه گفتم در تأکید بر این نکته بود که فرم و محتوا با هم و در هم رشد می‌کنند، پیش می‌روند و فربه می‌شوند. شاید بهتر است چنین عنوان کنیم که رعایت گروه سنی در انتخاب قصه و شیوه اجرا، نقش به‌سزایی دارد. به چه دلیل عمل قصه‌گویی رخ می‌دهد؟ چیزی به جز شکل‌گیری ارتباط؟! ابزار شکل‌گیری این ارتباط، در تبیین صحیح و مهارت به کارگیری آن است.

داور پایش بخش بیست‌وپنجمین جشنواره بین‌المللی قصه‌گویی مطرح کرد:

نکته‌هایی در باره قصه‌گویی

گروه فرهنگ و هنر

یک مدرس قصه گویی و داور پایش بخش بین‌الملل بیست‌وپنجمین جشنواره بین‌المللی قصه‌گویی، به بیان نکته های درباره قصه گویی پرداخت. «سولماز صادق‌زاده نصرآبادی» گفت: قصه‌گویی با تکیه بر اصل غیرمستقیم گویی، مؤثرترین نقش را در بهبود رفتار و بافتار شخصیت مخاطب خود دارد. وی افزود: قصه‌گویی سفری رایگان به جهانی نامتناهی و بکر است. الگوی سفر، قهرمان کودک را همراه می‌کند تا دست به سفری فارغ از مخاطره بزند و در عین حال آبدیده شود. این مدرس قصه‌گویی درباره فلسفه قصه‌گویی و ضرورت قصه گفتن برای کودکان گفت: در کتاب «آن بالا، این پایین» از انتشارات کانون پرورش فکری در سطرهای آغازین کتاب، وقتی ستاره از ماه رخصت می‌طلبد تا به نزد پیرزن برود، ماه می‌گوید آدم‌ها کنجکاوند و راز تو را خواهند فهمید، در صورتی که عیان شوی بایستی بر گردی؛ به زعم من قصه‌گویی، اقیاناع آن لحظه کنجکاو است. مخاطب با روایتی در گیر می‌شود که احتمالاً نه که، قطعاً در لحظه تنهایی و محاکات یک نفر شکل گرفته، روایتی که وجهی از زندگی یک نفر را عیان می‌کند و دریافت این لحظه عیان‌شدگی، شیرین و خاص است. وی افزود: قصه‌گویی پاسخ‌گویی به میل شدید کنجکاو و توأم شدن و مواجهه با مکاشفه است. همان‌قدر که ممکن است آدمی در ثروت‌اندوزی حرص و ولع داشته باشد مایل است از رازها سر در بیاورد و پایدانی برای میل سرورآوردن در آدمی نیست. کم ندیده‌ایم آدم‌هایی را که سرکوبه یا خیابان ایستاده‌اند تا دعوی دو نفر دیگر را در نهایت لذت و کنجکاو تماشا کنند زیرا مایلند بدانند پایان ماجرا چه می‌شود. آن قدر همدان‌پنداری می‌کنند که وقت طرفی که کاندیدا کرده بودند می‌آید از آن نهادشان بیرون می‌آید؛ این یعنی آدم‌ها علاقه‌مندند به کشف راز، به رصد پایانی که برایشان مجهول است و دوست دارند همراه و دنبال‌کننده ماجرا باشند و از این امر احساس کایایی به آن‌ها دست می‌دهد. «صادق‌زاده نصرآبادی» بیان کرد: کاش نام یکی از زنگ‌های مدراس، قصه‌گویی بود تا در کنار لذت و سرگرمی، می‌آموختند دیگری را بشنوند چرا که قصه‌گویی، دایره واژگان کودک را افزایش می‌دهد، سبب می‌شود گفتار او غنی از کلمه‌های درست و به‌جا باشد. قصه‌گویی با تکیه بر اصل غیرمستقیم گویی، مؤثرترین نقش را در بهبود رفتار و بافتار شخصیت مخاطب خود دارد. قصه‌گویی میراثی ناملوس است مبتنی بر تقویت حواس پنجگانه به‌ویژه مهارت شنیدن تا از این طریق به قول «آنا پلوسکی» «قدرت تحمل آرای مخالف را افزایش می‌دهد». این مدرس قصه‌گویی در پاسخ به این سؤال که «آیا قصه‌گویی مهارت است و مسئله استعداد که ذاتی است و کسب مهارت که با تمرین صورت می‌گیرد چقدر در حوزه قصه‌گویی اهمیت دارد؟ توضیح داد: اجازه بدهید رجوع کنم به طرح این پرسش. پرسیدن یک مهارت است؛ مهارتی که در صورت پختگی، به برقراری ارتباط نایل می‌شود. در واقع مهارت پرسیدن و آشنایی با ابزار پرسش‌گری می‌تواند به شکل‌گیری پرسش‌هایی متفاوت و قابل تکرش، سوق پیدا کند. مثلاً ما چقدر می‌توانیم واژه «آیا» را در طرح پرسش‌هایمان استخدام کنیم؟ اصولاً ما مجاز هستیم از کلمه پرسشی «آیا» در جهت رسیدن به پاسخ‌هایی در خور استفاده کنیم؟ «آیا» چقدر قدرت دارد مخاطب را برانگیزد و او را قلقلک دهد تا پاسخی غیر از بله و خیر به ما بدهد؟ «آیا» تا چه حدی خودسبند و بی‌نیاز از سلسله سؤال‌های کمکی دیگر است؟

وی ادامه داد: به شرس قاطع، در جهانی که ما در آن به سر می‌بریم هیچ اقدامی خارج از دایره مهارت نیست. اگر فعل را به عنوان انجام دادن کار یا روی دادن حالتی در نظر بگیریم و آن به عنوان انجام کار در کودی معین بدانیم، چا دارد ادعان کنم قصه‌گویی مهارتی است که قصه‌گو در آن و با ابزار وجودی خود، با ابزاری که قصه‌گویی به عنوان یک میراث ناملوس و تار و پود خود دارد به نشان دادن سفر قهرمان قصه در قصه اقدام می‌کند تا نوعی از مهارت حل مسئله را با مخاطب خود در میان بگذارد. قصه‌گو با کاهیدن از همه‌مهای اضافی، کوتاه‌ترین راه برای دستیابی به تجربه زیسته قهرمان قصه را با مخاطب سهیم می‌شود تا هم او را ملتذد کند و هم گونه‌ای را توانستن را نشان بدهد. این داور قصه‌گویی در بخش پایانی پاسخ به این سؤال گفت: چنانچه این پرسش در گزینه دورا دو قسمت در نظر بگیرم، در پاسخ به بخش دوم، می‌روم سراغ ضرب‌المثلی که تاریخ انقضا ندارد؛ «کار بیکو کردن از پر کردن است». ما با طی قدم در زمان، در صورت استمرار در امری می‌توانیم محیط به جزئیات آن امر بشویم. بی‌تردید قصه‌گویی در عین حال که قدمتی به اندازه غارنگاره‌ها دارد، برای محقق شدن، نیازمند تجربه زیستهای مدون در حوزه تمرین

برگزاری نمایشگاه‌های تجسمی در سطوح منطقه‌ای ملی و بین‌المللی نوعی تبادل هنری را در پی خواهد داشت که باعث به اشتراک گذاشتن ایده‌ها و تکنیک‌ها و تفکرات دیگر هنرمندان خواهد شد و نمایشگاه‌ها، فرصتی برای آموزش و تربیت هنرمندان به دنبال خواهد داشت. داور جشنواره هنرهای تجسمی ایثار با بیان این مطلب اظهار کرد: در دنیای امروز، ارتباطات است که زمینه‌های پیشرفت را هموار